

Silkkiyökkönen

Nordiskt pilfly

Hillia iris

Uhanalaisuusluokka (IUCN): silmälläpidettävä (NT)



Luonnehdinta

Silkkiyökkönen on pienehkö yöperhonen, jonka siipiväli on 29–35 mm. Violetinharmaat etusiivet ovat leveät ja munuaistäplä on vaaleareunainen. Tummaa värimuotoa olevat yksilöt (*Schildei*-muoto) ovat sekoitettavissa tähkäyökkösiin (*Mesapamea* sp.), joista silkkiyökkösen erottaa elinympäristö ja pohjoisempi levinneisyysalue.

Elinympäristö ja levinneisyys

Silkkiyökkönen elää luhtarannoilla, kosteissa metsissä ja soisilla niityillä. Erityisen hyvin silkkiyökkönen viihtyy rantojen kosteissa pajukoissa, sillä sen toukka elää erilaisilla pajuilla (*Salix* sp.). Laji lentää öisin elokuussa. Silkkiyökkösen esiintymisen eteläraja kulkee Etelä-Pohjanmaalta Pohjois-Karjalaan. Esiintymisalue on laaja, mutta havaintoja on harvakseltaan.

Nykytila ja uhkatekijät

Silkkiyökkösen esiintymisalueella etenkin Pohjois-Karjalassa esiintymät ovat huvenneet, vaikka edustavimmalla paikalla laji on edelleen runsas. Lajin paikoittainen esiintyminen tekee siitä alttiin elinympäristöissä tapahtuville muutoksille. Ilmastomuutos on yksi lajin taantumiseen johtaneista syistä. Myös riittämättömät rantojen suojavyöhykkeet sekä puulajisuhteiden muutokset ovat todennäköisesti vaikuttaneet lajin taantumiseen.

Hoitosuositukset

Silkkiyökkönen elinympäristöissä tulisi säästää rantojen kosteat pajukot ja muut rantapensaikot niin metsänhoitotoimien kuin purojen perkaustenkin yhteydessä. Vesistöjen suojavyöhykkeet tulisi jättää riittävän leveiksi. Kunnostus- ja hoitotoimia tulisi välttää lajin elinympäristöissä. Osa lajin elinympäristöistä on metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä (purojen ja lampien välittömät lähiympäristöt sekä luhtaiset suolinympäristöt), joiden ominaispiirteiden muuttaminen on kielletty. Metsälain erityisen arvokkaiden elinympäristöjen ominaispiirteiden säilyttämiseen on mahdollista hakea ympäristötukea METSO-ohjelman kautta.

Lähteet

- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Metsälaki 1093/1996. Saatavilla: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1996/19961093>. Viitattu 28.10.2022.
- Silvonen, K., Top-Jensen, M. & Fibiger, M. 2014. Suomen päivä- ja yöperhoset – maastokäsikirja (A field guide to the butterflies and moths of Finland), Oestermarie, 822 s.
- Suomen Lajitietokeskus, silkkiyökkönen. Saatavilla: <https://laji.fi/taxon/MX.62656>. Viitattu 28.10.2022.

Kuva: Pekka Malinen, CC-BY-NC-4.0, laji.fi